

יום ד', ח' בסיוון התשפ"ה

04 ביוני 2025

נאומו של מפקד עוצבת הקומנדו הנכנס, אלוף-משנה מ'

"זאת היא המערכה.

עד מתי? – כך שואלים.

עד מתי? עד שכוחו של ישראל ארצו ידון למפרע לתבוסה כל התקפת אויב, באשר הוא שם.

עד שהנלהב ביותר והנועז ביותר במחנה האויב ידע: אין אמצעי לשבור את כוח ישראל בארצו, כי

הכרח החיים איתו ואמת החיים איתו, ואין דרך בלתי אם להשלים איתו. זהו טעם המערכה".

(בדרך לעצמאות, משה בלינסון, יוני 1936)

מפקד פיקוד המרכז ומפקד עוצבת הקומנדו בעבר האלוף אבי בלוט – 15 שנים מאז פגישתנו הראשונה עת היית מג"ד 101 ואני מ"פ תחתיך. הזדמנות עבורי לומר תודה על הליווי לאורך השנים. מפקדי, מפקד אוגדה 98 תת-אלוף גיא לוי.

מפקד המרכז לאימונים ביבשה היוצא ומפקד עוצבת הקומנדו בעבר, תת-אלוף קובי הלר.

מפקד אוגדה 99 תת-אלוף יואב ברונר – חבר לדרך ואיש של עצה טובה.

ראש מטה עוצבת הקומנדו וקצין מילואים ראשי, תת-אלוף בני בן ארי.

אלוף-משנה נ' – חבר לי כאח.

קציני המטה של פיקוד המרכז ואוגדה 98.

זיו, חברתנו, אימו של איתן ואשתו של רב-סרן עידו יהושע ז"ל, מפקד ביחידת שלדג, שלחם בגבורה במחנה רעים הסמוך עד שנפל בקרב.

אנשי עוצבת הקומנדו – מפקדי היחידות, א', ס', ב', א', מ', א' ו-א'. סגן מפקד החטיבה, קציני המטה ומנהלי העבודה, סגנים ומפקדי הפלוגות, קצינים, נגדים וחיילים.

אנשי המילואים של החטיבה שהתייצבו בשבעה באוקטובר ומאז נלחמים עמנו כתף לכתף.

משפחתי האהובה.

מכובדי כולם!

כאן, בשדות הנגב המערבי, בשבעה באוקטובר 2023, התחיל פרק נוסף במערכה הארוכה על קוממיות ישראל. אותה המערכה אשר אודותיה כתב משה בילינסון לפני 89 שנים במאורעות תרצ"ו – תרצ"ט, ודבריו עדיין מהדהדים ורלוונטיים.

כאן, לחמו בעוז לוחמי הקומנדו כנגד הרשע שהתפרץ לעבר יישובי העוטף. מתוך השבר, נשבה רוח גדולה, רוח של גבורה ותעוזה, רוח של רעות ונחישות.

מזה כשנה ושמונה חודשים, נלחמים לוחמי עוצבת הקומנדו בארבע זירות לחימה – בסמטאות ובחורבות עזה, בהרי הלבנון, במבואות החרמון והגולן הסורי ובשומרון. לעיתים בארבע זירות במקביל. פעם כעוצבה ופעם כיחידות. מובילים ביצירתיות ובנחישות, בתחבולה ובמקצועיות להכרעת האויב. ממשיכים הלכה למעשה את הציווי – ידך בעורף אויבך.

לצידם של לוחמי הסדיר, פעלו רבים מאנשי המילואים של החטיבה, בהשקט ובבטחה, בעוז ובעוצמה ובעיקר בניסיון רב תחושת שייכות אדירה, תוך שהם משאירים מאחוריהם את ביתם ועבודתם, מוכנים לתת את כל כולם לטובת העם והמדינה.

אנשי הקומנדו – במהלך החודשים האחרונים ובייתר שאת במהלך השבועות והימים האחרונים, הבטתי בכם מהצד, משתאה מהגודל ומהתעצמות, מהרוח ומהמקצוע – "לובשי חול וחגור וכבדי נעליים, בנתיב יעלו הם הלוך והחרש. לא החליפו בגדם, לא מחו עוד במים את עקבות יום הפרך וליל קו האש". מגש הכסף של מדינת ישראל. חבורה של גיבורי על.

במהלך המלחמה איבדה העוצבה חמישים וחמישה לוחמים, מטובי בניה של הארץ הזו. אלה מצטרפים למאה ושישה חללי העוצבה שנפלו במהלך שירותם, טרם המלחמה. דמויותיהם שלהם ושל שאר חללי צה"ל, אינם רק זיכרון העבר. רוחם עודנה מהווה עבורנו מופת של גבורה ומסירות. מורשתם נצרבה והפכה לקוד הגנטי המניע את אנשי העוצבה.

"אשרי העם אשר בהיות החרב מגינו, ליבו היטב יודע כי אין עמו דמויות עצות ונפלאות מאלו שהושמו שולפיה ושומריה".

במעמד זה נזכור ונחזק מכאן את הפצועים, בגוף ובנפש, ונתפלל, נפעל ונלחם לחזרתם של אחינו שנחטפו ועודם בשבי.

בהזדמנות זו אבקש להודות למפקדיי, לך אבי ולך גיא, על האמון והבחירה. לע' על הובלת העוצבה בשנתיים האחרונות ולך ס' על שנשאת באחריות למשימה ולאנשים במהלך החודשיים האחרונים.

למשפחתי, להורינו היקרים, לאשתי וילדיי האהובים, תודה ענקית, אתם המצפן ומקור הכוח, הכל בזכותכם ומכוחכם.

אנשי עוצבת הקומנדו, אך אתמול ציינו את חג השבועות. החג בו עמדו בני ישראל וקראו "נעשה ונשמע". כך גם אנחנו, אנשי הקומנדו, נתייצב לפני פקודה, נכונים להוביל, בצניעות ובמצוינות – מעשינו ידברו!

הלילה, נצא שוב לקרב. רוחנו – איתנה. חשיבתנו – תחבולה. משימתנו – למחוץ ולהכריע אויב עד עפר ולהשיב את אחינו שעדיין לא שבו. נמשיך ונלחם – "עד שהנלהב ביותר והנועז ביותר במחנה האויב ידע: אין אמצעי לשבור את כוח ישראל בארצו, כי הכרח החיים איתו ואמת החיים איתו".

היום, בפתחו של העשור השני של העוצבה, אני מקבל על עצמי את הפיקוד על עוצבת הקומנדו, מתוך שליחות והבנת גודל האחריות למשימה, לחיילים, למערכה כולה!

תחנות עוז כאן קודקוד – לקחתי פיקוד!